

ծակալք, հրամանատարք, խօսակցօղք, հաճոյք, ընդունելիք, քարօղօղք, նպատակք բարեաց միշտ անպակաս յԱբիլէ մինչեւ ցայսօր: Եւ արդ եւս զքեզ պատրաստեաց իւր սակի, որպէս եւ ինքն կամի ի քեզ բերկրիլ եւ քեւ փառաւորիլ եւ ի քեզ հանգչիլ որպէս յաւանակի նորոյ ըստ մարգարէին՝ հեզ եւ խոնարհ որդի կուսին Բանն Հօր, քանիցս միայնիս միայնոյ որդի մի իմ զիս նուաստս փառաւորեացէ փառօք իւրովք: Եւ զի՞նչ են փառք քո, եւ զի՞նչ փառաւորելն քո զիս, եթէ ոչ՝ զամենայն պատուէրս իմ ընկալցիս ըստ այսմ թէ Լո՛ւր որդեակ խրատու հօր քո: Պահեսցես, շահեսցես եւ շահեցուցես, եւ յայնժամ ճանաչիս եթէ սիրես զիս, եւ սէրն քո յայտնի լիցի պայծառագոյն գործովք բարեաց եւ ուսմամբք եւ քաղաքավարութեամբ եւ տնտեսութեամբ, որպէս զակն զօր ոչ ետես երբեք ակն անգեղ, այլ յոյժ ախորժակ սրտի եւ աչաց մեծամեծ աշխարհակալաց թէ՛ գունովք եւ թէ՛ փայլութեամբ եւ թէ՛ խասիէթով: Եւ յաչս ամենից ճանաչիս՝ եթէ իցես յարգ թէ վարդ, բանձար թէ նօնօֆար, փրաս թէ քիրաս, կլնպօղ թէ մաղտանօս, զրվա թէ միսլա, հուճա թէ Քարդա, միտես թէ պարպունես, Փօտօլա թէ փախլաւա, զըրթլան թէ ասլան, սըրչա թէ շափիւզա: Եւ զի աչք ամենեցուն ի քեզ կայ, ոչ միայն յայցցանէ՝ այլ եւ ի դոցանէ եւս բազում են զնացեալ Ստամպօլցիք: Այլ դու ոչ նմանեսցիս¹⁾ նոցա, մանաւանդ թէ ոչ մտեր յայգր մոնթ եւ մոնթութեամբ, այլ որպէս զկամաւոր կրօնաւոր: Լե՛ր ոչ վեր վեհական եւ ոչ վայր ստորական, այլ միջասահման եւ ընդ ամենայնի՝ ամենայն, եւ որպէս զոսկի փորձեալ ի բով. զի գոքաձերք են իմաստութեամբ եւ զիալէթիզա եւ զպատ-

1) հմանեսցիս.